

Sygn. akt IV U 342/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Grażyna Giżewska-Rozmus
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Racis

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2017 r. w Olsztynie

sprawy S. B.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania S. B.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

z dnia 9 maja 2017 r. nr (...).2017

I zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że ustala, iż orzeczony wobec odwołującego S. B. lekki stopień niepełnosprawności ma charakter stały,

II w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

IV U 342/17

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 09 maja 2017 roku nr (...).2017 Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. z dnia 24 marca 2017 roku nr (...).(…) i w konsekwencji zaliczył S. B. do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na czas określony do dnia 31 stycznia 2019 roku ze wskazaniem symbolu niepełnosprawności 07-S.

Od powyższego orzeczenia odwołanie złożył S. B. wnosząc o jego zmianę poprzez zaliczenie go do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności oraz ustalenie, że wymaga on stałej opieki ze strony opiekuna.

W uzasadnieniu odwołania wskazał, że cierpi na wiele schorzeń, m.in.

- niewydolność serca przewlekła II stopnia wg NYHA,

- choroba niedokrwienna serca II stopnia wg CCS,

- przebyty zawał serca ściany bocznej,
- stan po PTCA OM1 ze wszczepieniem stentu metalowego,
- miażdżycę tętnic kończyn dolnych z niedokrwieniem przewlekłym podudzia prawego,
- stan po embolektomii tętnicy udowej powierzchownej prawej z przebiegu zatoru
- przebyta gruźlica płuc,
- ostre niedokrwienie kończyny dolnej – stan po leczeniu operacyjnym w 2012 r.,
- przewlekła niewydolność serca ,
- wole guzowate tarczycy,
- polip jelita grubego stan po polipektomii,
- przewlekła choroba nerek st.3,
- podejrzenie reaktywnego zapalenia stawów.

W piśmie z dnia 30.10.2017r. odwołujący wskazał, iż schorzenia , na które cierpi ich stopień nasila się, co powoduje, że jest on osobą niepełnosprawną w stopniu co najmniej umiarkowanym.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności wniósł o oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu wskazał, iż po zapoznaniu się z ogółem dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie, utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie organu pierwszej instancji zaliczając skarżącego do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Wskazał ponadto , że uwzględnił wszystkie przesłanki, które bierze się pod uwagę przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności .

Wskazano, iż odwołujący jest osobą z obniżoną zdolnością do pracy, zdolną do samodzielnego funkcjonowania w życiu społecznym, nie wymagającą pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Zgodnie z definicją wyrażoną w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu , niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Występujące u odwołującego schorzenia nie powodują ograniczeń określonych w definicji umiarkowanego stopnia. W ocenie organu tym bardziej brak jest podstaw do ustalenia znacznego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Orzeczeniem z dnia 09 maja 2017r. WZON utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję Powiatowego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. w całości zaliczając odwołującej do lekkiego stopnia niepełnosprawności z przyczyn 07-S, na czas określony do dnia 31.01.2019r.

(dowód: akta WZON (...).2017 – orzeczenia z 09.05.2017r. i 24.03.2016r.)

Postanowieniem z dnia 23 czerwca 2017r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych kardiologa i internisty (k.37).

W opinii kardiologicznej, biegły rozpoznał stabilną chorobę wieńcową CCS I/II, przebyty zawał serca ściany bocznej (2012r.) oraz stan po implantacji stentu do OM. Biegły uznał, iż istniejące u odwołującego schorzenia powodują

istotne obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością. Jednocześnie podkreślił, iż schorzenia te nie wymagają czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych, co wyczerpuje znamiona niepełnosprawności w stopniu lekkim.

Biegły lekarz internista na podstawie dokumentacji medycznej, zbadaniu odwołującego rozpoznała u odwołującego następujące schorzenia: stan po embolektomii t. udowej powierzchownej prawej z powodu zatoru, miażdżycę tętnic kończyn dolnych, przebytą gruźlicę, wole guzowate tarczycy, polipowatość jelit, przewlekłą chorobę nerek, reaktywne zapalenie stawów oraz schorzenia kardiologiczne. W ocenie biegłej schorzenia występujące u odwołującego, ich charakter i trwałe następstwa kwalifikują powoda do uznania go za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim, co oznacza naruszenie sprawności organizmu, powodujące w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością fizyczną. W ocenie biegłej niepełnosprawność występująca u skarżącego ma charakter trwały. W pozostałym zakresie biegła zgadza się ze zdaniem biegłego kardiologa i organów orzekania.

(dowód: dokumentacja medyczna: karty informacyjne leczenia szpitalnego k. 12-15,17,20-27 zaświadczenie lekarskie k.16, wyniki badania USG k. 18, opis zabiegu k.19 wynik badania kardiologicznego k.28-32, wynik badania diagnostycznego k.33, historia choroby k.34,35, wynik badania k. - 36, opinia biegłych: A. A., k. 42-43v, E. K. k.52-52v)

Sąd zważył co następuje :

Odwołanie co do zasady nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych w art. 3 ust. 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności, to jest znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (DZ.U. Nr 139, poz. 1328).

Zgodnie z art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z 1997 roku ze zm.) za osobę o lekkim stopniu niepełnosprawności uznaje się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne. Osoba taka, pomimo naruszonej sprawności organizmu jest zdolna do wykonywania pracy i samodzielnej egzystencji. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji (art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych). Do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych).

§ 3 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U. nr 139, poz.1328) precyzuje natomiast przesłanki, jakie należy wziąć pod uwagę przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności osoby, która ukończyła 16 rok życia. Wszystkie okoliczności wskazane w tym przepisie, związane są ze stanem zdrowia osoby zainteresowanej i jej możliwościami w zakresie samodzielnego egzystowania. Ponadto § 29-31 cytowanego rozporządzenia podaje standardy w zakresie kwalifikowania do stopni niepełnosprawności.

I tak do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, zgodnie z przywołanym rozporządzeniem, zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu:

- niezdolną do pracy (całkowita niezdolność do wykonywania pracy zarobkowej z powodu fizycznego, psychicznego lub umysłowego naruszenia sprawności organizmu lub
- zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub
- wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (udzielaniu wsparcia w czynnościach samoobsługowych, w prowadzeniu gospodarstwa domowego, współdziałania w procesie leczenia , rehabilitacji i edukacji).

Natomiast

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, którym Sąd dał wiarę, należy zaliczyć odwołującego się do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności. Swoje stanowisko w tym zakresie Sąd oparł na analizie treści opinii biegłych kardiologa i internisty, a więc specjalistów z zakresu medycyny zajmującej się schorzeniami, które występują u odwołującego. Biegli podkreślili, że występujące u odwołującego schorzenia naruszają sprawność organizmu powodując obniżenie zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do osoby z pełną sprawnością fizyczną. Jednocześnie nie powodują całkowitej niezdolności do pracy zarobkowej lub nie wymagają czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Odmienne jedynie biegli ocenili okres trwania niepełnosprawności. W tym zakresie biegła lekarz internista uznała w swej opinii, że niepełnosprawność występująca u odwołującego ma charakter trwały. W pozostałym zakresie, w tym wnioskowanym przez odwołującego w jego odwołaniu, biegli nie stwierdzili medycznych przesłanek do ustalenia spełnienia wymagań co do innych wskazań. Zgodnie z treścią zaskarżonego orzeczenia niepełnosprawność miała wynikać ze schorzeń o symbolu 07-S i w świetle opinii biegłych lekki stopień niepełnosprawności spowodowany jest schorzeniami o tym właśnie symbolu.

W ocenie Sądu, opinie te są pełne i jasne. Biegli, którzy je sporządzili legitymują się wymaganym doświadczeniem i kwalifikacjami. Sąd podzielił opinie w pełnej rozciągłości.

Reasumując, Sąd zmienił zaskarżone orzeczenie ustalając, że orzeczony wobec odwołującego lekki stopień niepełnosprawności ma charakter trwały. Nie mniej jednak, nie znalazł podstaw do zmiany orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w części dotyczącej zmiany stopnia niepełnosprawności oraz wskazań jak wnioskowała strona.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

SSR G.Gizewska- Rozmus